

מסכת אהלות

פרק ב משנה א

אלו מטמאין באהל. המית, וכזית מן המית, וכזית נצל, ומלא
תרוד רקב, השזרה, והגלגלת, אבר מן המית ואבר מן החי
שיש עליהן פשר פראוי, רבע עצמות מרב הבגין או מרב
המגין. ורב בגינו ורב מגינו של מית, אף על פי שאין בהם
רבע, טמאין. כפה הוא רב מגינו, מאה ועשרים וחמשה: